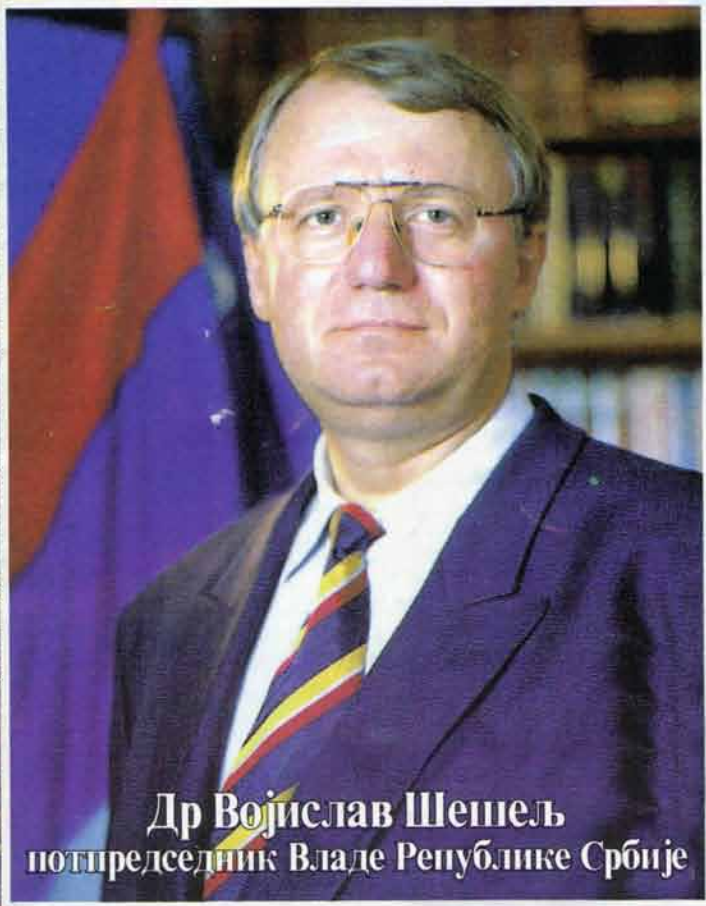

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ ОО СРС ПАРАЋИН

ПАРАЋИН, МАЈ 1998.
ГОДИНА IX, БРОЈ 526

Др Војислав Шешелъ
потпредседник Владе Републике Србије

Годишња Скупштина ОО СРС Параћин

ВЕЛИКА СРБИЈА

Београд
Француска 31
Параћин
Војводе Мишића 62

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач
Др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

Заменик главног и одговорног
уредника
Душан Весић

Редакција
Момир Марковић, Мирослав
Васиљевић, Наташа Јовановић,
Јадранка Шешељ, Јасминка Олујић,
Александар Вучић, Жана Живљевић,
Рајко Ђурђевић, Весна Арсић, Коста
Димитријевић, Драгољуб Стаменко-
вић, Вељко Дукић, Дмитриј Јанковић

Секретар редакције
Љиљана Мијоковић

Дизајан корица
Горан Павловић

Председник Издавачког савета
Др Ђорђе Николић

Потпредседник Издавачког савета
Петар Димовић

Издавачки савет
Томислав Николић, Маја Гојковић,
Ранко Вујић, Драган Тодоровић, Ратко
Гонди, Др Никола Поплашен, Стево
Драгишић, Зоран Красић, Милован
Радовановић, Јоргованка Табаковић,
Ратко Марчетић, Владимир Башкот

Редакција издања ОО СРС Параћин:
Зоран Стојановић, Миодраг Трумпић,
Горан Павловић, Радиса Илић,
Јелица Ивановић, Зоран Јовановић

Техничко уређење
Горан Павловић

Штампа
"СГС" штампарија
Војводе Бојовића 5, 35250 Параћин

Тираж
2.500 примерака

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија", Француска 31,
11000 Београд

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар
средстава јавног информисања Министарства за
информације под бројем 1104, од 5. јуна 1991. године.
Министарство за информације Републике Србије 19.
аугуста 1991. године дало је мишљење број 413-01-
551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом
из тарифног броја 8, став 1, тачка 1, алинеја 10, за
чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

УЛАЗАК РАДИКАЛА У ВЛАДУ СРБИЈЕ НОВИ ОПТИМИЗАМ У СРБИЈИ

Све ређе се дешава у Европи да је једна странка у стању да влада сама. Такав случај је и у Србији. Од септембарских избора било је преговора и разних прогноза како ће изгледати нова Влада у Републици Србији, али је народ ипак пресудио још септембра, исказујући своје поверење према четири водеће политичке партије у Србији. Српски радикали и др Војислав Шешељ имали су као и увек највише слуха за одлуку српског народа. Како ни једна политичка опција није имала апсолутну већину и није могла самостално образovati владу, било је нужно да се уђе у међустраничке договоре, у компромисе. Од првог дана српски радикали су сматрали да је неопходно да се иде на концентрациону Владу националног јединства, те је др Војислав Шешељ упорно позивао СПС, ЈУЛ и СПО да учествују са СРС у формирању нове Владе. Уосталом, то је била и воља српског народа. (Нажалост СПО је своје учешће условљавао неуцешћем СРС-е и неадекватним бројем министарских места у будућој Влади. То је био њихов проблем и они су само због своје неконструктивности испали.)

Тако је 24. марта од три политичке партије образована Влада народног јединства, коју значајним делом чине управо српски радикали. Влада је у старту показала висок степен озбиљности и много енергије. Постигнута је сагласност да се заједнички реализују јединствени програмски циљеви, да се озбиљније крене у процес приватизације, да се решавају социјални проблеми... Влада за сада добро функционише, има доста међусобног разумевања, поготову у економским и националним питањима.

Ако ова Влада буде успешна има шансе да влада дуго. Ако не буде успешна народ не може бити крив. Народ је партијама на власти указао поверење и то поверење се мора оправдати. Демократија је у томе што се влада народном вољом, јер је она најбитнија. Битан је легитимитет власти. СПС, СРС и ЈУЛ морају бити свесни ризика који су преузели. Сада све зависи од резултата који се постигну. Ако ова Влада успе, они који су учествовали у том успеху заслужује даље народно поверење.

Горан Павловић

ГОДИШЊА СКУПШТИНА ОПШТИНСКОГ ОДБОРА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ПАРАЋИН

Годишња Скупштина Општинског одбора Српске радикалне странке - Параћин одржана је 14. марта 1998. године. Поред делегата из 55 Месних одбора Српске радикалне странке са територије општине Параћин Скупштини су присуствовали и гости: инж. Ратко Марчетић, члан Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке, народни посланик у Скупштини републике Србије и председник Окружног одбора СРС Поморавског округа, инж. Драгомир Марковић, народни посланик у Скупштини републике Србије и председник Општинског одбора СРС Јагодине, Иван Радић, потпредседник Окружног одбора СРС Поморавског округа, Душанка Анђелковић, председник Општинског одбора СРС Ђуприје, Весна Ломбауер, секретар Окружног одбора СРС Поморавског округа и Раде Милутиновић, потпредседник Општинског одбора СРС Јагодине.

Гости на Скупштини

Параћински радикали, делегати Скупштине и чланови ОО СРС, непосредно, пред почетак годишње Скупштине, колективно су отишли у цркву Свете Тројице, где им је парох Цркве, пригодним богослужењем дао благослов и уједно благосиљао и рад Скупштине.

Заседање Скупштине почело интонирањем химне

Након интонирања химне Српске радикалне странке "Тамо далеко", вршилац дужности председника Општинског одбора, инж. Зоран Стојановић, поздравио је госте и присутне делегате и позвао их да минутом ћутања одају пошту преминулом председнику ОО СРС др Стратији Петровићу.

Конституисање Радног председништва

Рад Годишње Скупштине започет је избором Радног председништва, у које су ушли: Горан Павловић, као председник Радног председништва, и чланови: Горан Нешић, Брана Милићевић и Радосав Милошевић. Када је Радно председништво конституисано, председавајући је предложио верифи-

кациону комисију у следећем саставу: Зоран Вељковић, Љубиша Ђокић и Зоран Сузановић, за записничара Снежана Жикић и овериваче записника: Бранко Милић и Радомир Јовановић.

Предлози Радног председништва су прихваћени једногласно, након чега је председавајући позвао Техничку службу да достави Верификационој комисији листу делегата са констатованим бројем присутних. Пошто је Верификациона комисија утврдила да од 168 позваних делегата Скупштини присуствује 119 делегата (у току заседања стигла су још 4 делегата) усвојен је извештај да има кворума и да су у складу са Статутом српске радикалне странке омогућени прописани услови за одржавање скупштине и да она може пуноважно одлучивати.

Дневни ред и избор комисија

Заседање је настављено предлогом дневног реда, који је без примедбе усвојен:

1. Избор радних тела Скупштине:
  - Радно председништво
  - Верификациона комисија
  - Изборна комисија
2. Извештај о раду Општинског одбора у претходном периоду
3. Избор 10 чланова Општинског одбора
4. Избор комисије за финансијски надзор
5. Давање заклетве новоизабраних чланова
6. Програм активности општинског одбора до наредног заседања Скупштине.

Радно председништво је изнело пред скупштину састав Изборне комисије, који је, из редова делегата Скупштине, предложио Општински одбор: Небојшу Петковића, Живка Петровића и Ненада Станковића; и за Комисију за финансијски надзор: Мирослава Димитријевића, Зорана Јовановића и Мирјану Томић.

Обе комисије бирани су јавним гласањем и изабране су једногласно.

Пошто је потврђен избор комисија, рад Скупштине је настављен другом тачком Дневног реда. Председник Радног председништва дао је реч вршиоцу дужности председника ОО СРС Параћин, Зорану Стојановићу да поднесе извештај о раду Општинског одбора у претходном периоду.

Извештај председника ОО СРС

"Пошто је ово прва редовна Скупштина нашег Општинског одбора, проширио бих анализе на период од Савезних и Локалних избора 1996. године. Тада смо тек почињали са

Долазак из Цркве на Скупштину

Интонирање Химне

Одавање поште, минутом ћутања, рано преминулом председнику Општинског Одбора, др. Стратији Петровићу

Вршилац дужности председника Општинског одбора подноси извештај о раду у претходном периоду

формирањем Месних одбора и на изборе изашли прилично неспремни. Нисмо имали покривена сва одборничка места. Сходно томе и резултати су били скромни. На Савезним парламентарним изборима за нас је гласало 5.762 грађана или 17,2%, а на локалном нивоу одборничко место добио је само покојни председник Општинског одбора др Стратије Петровић у Глождаку 3.

Од тог периода Општински одбор је кадровски ојачан и почео са новим, агресивнијим начином рада. Требало је обрадити 55 изборних места, организовати рад на терену и формирати инфраструктуру странке. Тако смо и формирали први Месни одбор у Давидовцу 21. 12. 1996. године. Рад је настављен пуним замахом тако да смо до марта 1997. године формирали одборе у Буљану, Поповцу и Својнову. У априлу је формирано чак осам одбора, у Стубици, Забреги, Стрижи, Дреновцу, Трешњевици, Доњем Видову, Сињем Виру и Лебини. Маја у Поточцу и Извору, јуна у Горњем Видову и Плани, јула у Бошњану, Лешју и Шавцу и тако редом. Чак смо формирали и један одбор од наших радника у Аустрији. Направили смо тим који је обилазио комплетну територију Општине и одржао најмање по једну трибину у сваком селу. Одржана је и веома успешна трибина у месној заједници Глождак о проблемима града. Велику подршку смо имали гостовањем наших страначких лидера на локалним медијима. На радио Параћину наступио је господин Војислав Шешељ и у два наврата господин Томислав Николић, као и по једно гостовање на телевизији Канал "М". Организоване су у два наврата трибине господина Томислава Николића и то у Стубици и Буљану и друго у Стрижи и Својнову. Такође смо организовали и трибине господина

Александра Вучића у Бошњану и Поточцу, а потом у Доњем Видову и Дреновцу. Уз све то штампана су и три спец издања "Велике Србије" и већи број информација о резултатима избора. Четири акције добровољног давања крви имале судобар одјек код грађана.

Овакав начин рада и једногодишња кампања резултирали су нашом победом на Парламентарним и Председничким изборима. Од претходних 5.762 гласа колико смо имали 1996. године, дошли смо до цифре од 13.032 гласа на Парламентарним и 12.375 на Председничким 21. 09. 1997. године. У другом кругу 25. 10. 1997. године Лиљић је потучен са чак 16.370 гласова. При поновљеним председничким изборима 07. 12. 1997. године имали смо 12.088, а у другом кругу 21. 12. 1997. године 13.371 глас.

Овакви резултати омогућили су нам и једно посланичко место у Републичкој Скупштини. За посланика је изабран наш председник др. Стратије Петровић, који је на жалост

трагично преминуо и није успео да дочека прво заседање Скупштине. Следећи на листи био је секретар нашег Општинског одбора, господин Миодраг Трумшић који је промовисан у посланика. Анализирајући резултате може се закључити да смо добрим радом успели да, уз помоћ руководства странке, остваримо бирачко тело од 13.000 гласова чиме можемо бити прилично задовољни.

Наставимо ли оваквим радом, а надам се да ћемо још боље радити, можемо уз Божју помоћ и вољу народа да преуземо и општинску власт, коју су социјалисти довели до криминалног стања.

Зоран Стојановић
вршилац дужности председника
Општинског одбора СРС Параћин

Извештај о раду прихваћен је без примедби и верификован је аплаузом. У склопу поднетог извештаја, благајник Општинског одбора Снежана Жикић прочитала је и финансијски извештај:

Радно председништво Годишње Скупштине
Општинског одбора Српске радикалне странке - Параћин

Финансијски извештај благајника ОО СРС

"Рачун Клуба ОО СРС за 16 месеци може да се каже да је био у пасиви зато што је у том периоду било само 2.000 динара уплаћено од стране спонзора и тај новац утрошен одмах за штампање првог специјалног броја Велика Србија ОО СРС Параћин.

Укупан приход од шанка и осталих донатора износи 10.050 динара. Девизни приход од спонзора износи 1.910 ДМ.

РАСХОД: Странка је за утрошену електричну енергију уплатила 1.565 динара, за телефон 1.980 динара, што укупно износи 3.545 динара. За кирију, која се плаћа у немачким маркама, је дала 3.200 ДМ.

Надокнада за рад радника у шанку је 1.700 ДМ, што укупно износи 4.900 ДМ. 1.000 ДМ добијено од спонзора утрошено је у кампањи за Народних посланика. Странка је имала финансијске активности у делу штампања пропагандног материјала: 3 специјалца, 4 информативна листа после сваког изборног круга, један лист пропагандног типа за потребе пропаганде Народних посланика - укупно 6.000 динара.

Све активности које су урађене у делу трибина и обилазак терена приликом сва четири изборна круга гласања, накнаду за гориво чланови Општинског Одбора нису користили финансијска средства из благајне странке, већ су лично финансирани.

На крају, странка је остала дужна

Телевизији Канал "М," за гостовање Др. Војислава Шешелја и Томислава Николића, 9.000 динара, а председнику Окружног одбора Ратку Марчетићу, за штампани материјал ("Велика Србија") и привеске, 2.250 динара."

Избор 10 чланова ОО СРС Параћин

За дискусију по поднетим извештајима није се пријавио ни један делегат. Извештаји су прихваћени јавним гласањем делегата - једногласно.

Скупштина је наставила рад предлогом Изборне комисије за избор 10 чланова Општинског одбора. Предложени су:

Члан Изборне комисије
даје предлог листе
за избор десет чланова
Општинског одбора

Мирослав Димитријевић

Рођен 07. 11. 1952. године
Дипломирани правник

Мирослав Михајловић

Рођен 06. 12. 1931. године
Правник

Бранко Милић

Рођен 24. 03. 1924. године
земљорадник

Саша Милисављевић

Рођен 29. 11. 1973. године
Металостругар

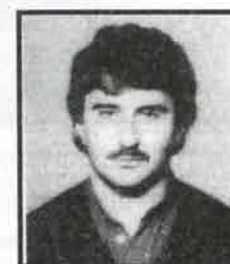
Зоран Вељковић

Рођен 14. 12. 1959. године
ВКВ мајстор

Љубиша Ђокић - Ђоле

Рођен 01. 04. 1966. године
Машински техничар

Драган Јеремић

Рођен 15. 12. 1962. године
Пољопривредни инжењер

Радуле Малетић
Рођен 10. 07. 1963. године
Машинбравар

Љубиша Великић
Рођен 29. 06 1974. године
Електротехничар

Света Вељковић
Рођен 22. 03. 1942., године
наставник

Заклетва српских радикала

За расправу по поднетом предлогу Изборне комисије није се пријавио ни један делегат. Нови чланови Општинског одбора изабрани су јавним гласањем - једногласно. Након гласања, председник радног председништва, Горан Павловић позвао је новоизабране чланове Општинског одбора да изађу испред делегата Скупштине и, понављајући за њим текст заклетве српских радикала, положе заклетву:

"Заклињем се свемогућим Богом и Светим Савом, да ћу искрено, часно и пожртвовано служити Отаџбини и Српству, да ћу се свим својим снагама борити за реализацију програма Српке радикалне странке и одано испуњавати своје страначке обавезе у складу са највишим моралним принципима и начелима правде и правичности.

Тако ми Бог помогао."

Новоизабрани чланови ОО СРС Параћин полагају заклетву пред делегатима Скупштине

Делегати су аплаузом честитали новоизабраним члановима Општинског одбора полагање заклетве

Тиме је радни део Годишње Скупштине приведен крају и председавајући је дао реч вршиоцу дужности председника Општинског одбора, Зорану Стојановићу да прочита програм активности Општинског одбора у периоду који следи до следећег заседања Скупштине:

Програм активности и предстојећи задаци

"Рад који смо започели, а поменут је у извештају о раду, уродио је победом на изборима. Такав и још бољи рад морамо наставити уз стално кадровско јачање, како би изборили што боље позиције.

Како очекујемо понављање избора, можда и на свим нивоима, морамо предузети опсежне припреме. Као први, највећи задатак је да завршимо Програм на општинском

**СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА
ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА**

нивоу, који смо већ и започели. Уз то га треба и проширити на програме за сваку месну заједницу у Општини. То би требало одштампати у специјалном броју "Велике Србије". Као промоцију организовати трибине у свакој Месној заједници и по могућности на локалним средствима информисања (Канал "М" и Радио Параћин). Уз неколико гостовања наших лидера на локалним медијима, требало би да повећамо број чланова на око 3.000, а број гласача на неких 17.000 и то би нам на локалним изборима омогућило потпуну победу и преузимање власти.

За овакав подухват мораћемо обезбедити средства од око 4.000 динара месечно како би смо могли да радимо.

Поред оваквих планова треба урадити још најмање четири специјална броја "Велике Србије", како би чланство било информисано о свим догађајима у страници."

Након усвајања програма будућих активности, присутним делегатима се обратио и председник окружног одбора Српске радикалне странке поморавског округа, инж. Ратко Марчетић.

Ратко Марчетић

Председник Окружног одбора Српске радикалне странке Поморавског округа, народни посланик у Републичкој Скупштини

Заседање годишње Скупштине Општинског одбора Српске радикалне странке - Параћин завршено је читањем Прелиминарних ставова Српске радикалне странке за дијалог са политичким партијама албанске националне мањине на Косову и Метохији

Чланови Окружног одбора Српске Поморавског округа као и остали делегати били су задовољни радом Скупштине

ПРЕЛИМИНАРНИ СТАВОВИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

За дијалог са политичким партијама албанске националне мањине на Косову и Метохији

Српска радикална странка се увек залагала за пуну грађанску равноправност свих држављана наше земље, без обзира на њихову националну и верску припадност и политичку опредељеност, али и инсистирала на њиховом поштовању Устава и закона.

Сматрамо да се проблеми на Косову и Метохији могу разрешити конструктивним приступом свих политичких чинилаца у нашој земљи, безстраног мешања.

Косово и Метохија морају остати саставни део Републике Србије, а спремни смо да подржимо концепт културне аутономије за припаднике албанске националне мањине у нашој земљи, који би стекли право да самостално уређују сферу образовања, здравства, културних институција, информисања и социјалног и пензијског осигурања. За све ове области друштвених делатности, припадници албанске националне мањине би доприносе самостално уплаћивали у сопствене фондове и њима би располагали њихови изабрани представници унутар Скупштине албанске културне аутономије и њених извршних органа.

Порези би припадали држави, а проценат остварених прихода који припада свакој општини, био би утврђен законом.

Уколико припадници албанске националне мањине не желе да служе војни рок у војсци Југославије, Српска радикална странка нема ништа против да Албанци буду ослобођени војне обавезе.

Инсистирамо да Скупштине свих 30 Косовско-Метохијских општина буду засноване на дводомном принципу, како би се избегла било каква мајоризација, а локални органи власти могли да решавају искључиво локалне проблеме.

Позивамо све политичке партије албанске националне мањине да се региструју у складу са српским и југословенским правилима и да активно учествују у политичком животу Србије и Савезне Републике Југославије.

Уколико то прихвате, Српска радикална странка је спремна да подржи расписивање превремених избора на свим нивоима, како би се релевантним политичким партијама албанске националне мањине омогућило учешће у парламентарном раду, пропорционално мери поверења коју им гласачи искажу на

У Београду, 11. марта 1998. године

Председнички колегијум
Српске Радикалне Странке

ВРЕМЕ ЈЕ ДА ПАРАЋИН ПРЕДСТАВЉАЈУ РАДИКАЛИ

Миодраг Трумпић, секретар Општинског одбора Српске радикалне странке - Параћин
у Републичком Парламенту

Миодраг Трумпић је рођен 23. 07. 1956. године у Параћину где завршава основну и средњу школу (хемијско технолшку - погонски смер). 1975. / 76. године уписује на Пољопривредном факултету у Земуну одсек Прехрамбене технологије и исти завршава 1982. године.

Сада ради (од 1982.) у предузећу ДД "Параћинка" на месту шефа производње.

Активно учешће у странци почиње 1992. године на месту председника Општинског одбора СРС Параћин, где својом креативношћу и упорношћу успева да окупи чланство у најтежим условима који су били у том периоду.

1996. године са председником Окружног одбора СРС Поморавског округа успева да отвори Клуб СРС у изнајмљеној просторији у Параћину, и створи идеалне услове за бољи рад и јачање странке. У том периоду обавља функцију секретара ОО СРС Параћин и омогућује својим деловањем да Српска радикална странка доживи стабилност и ефикасност на територији општине Параћин.

Кандидује се на листи за народне посланике у Републичком парламенту 1997. године као четврти на листи Изборне јединице 17.

18. 02. 1998. године на ванредном заседању Народне Скупштине Србије промовисан је за народног посланика.

Улазак у систем владавине и могућност пласирања нашег Програма који је најидеалнији у овом тренутку омогућиће нашој странци већу популарност код народа.

Веома је битно изаћи из круга сталне опозиције и показати да можеш успешно да владаш, јер само људи плитког ума и несигурни у себе остају стална опозиција и немају храбрости да направе пресудни корак.

Ми Српски Радикали ушли смо у владу чистог образа и покушаћемо да покажемо како може да се влада без корупције, мита, лажи и превара. Оно што је сигурно остаћемо неокаљана образа и части.

Миодраг Трумпић

Миодраг Трумпић, Народни посланик у Републичкој Скупштини примаће на разговор грађане општине Параћин сваке среде од 18.00 часова у просторијама Клуба СРС у Параћину, који се налази у улици Војводе Мишића број 62. Телефон за све ближе информације и заказивање разговора је (035) 56 33 11

ПАРАЋИНСКИ ОПШТИНСКИ ОДБОР ДОБИО НОВОГ ПРЕДСЕДНИКА

За новог председника Општинског одбора Српске радикалне странке - Параћин
изабран Зоран Стојановић

У новембру прошле године, тачније од смрти председника ОО СРС Параћин, др Стратије Петровића, у Општинском одбору СРС донета је одлука да функцију председника до Скупштине врши, један од потпредседника ОО СРС, Зоран Стојановић.

Како је годишња Скупштина одржана 14. марта конституисан је Општински одбор СРС Параћин у пуном саставу и створени су услови, по Статуту српске радикалне странке, за пуноважан избор председника ОО СРС.

Наседници ОО СРС одржаној 22. марта, тајним гласањем, чланови Општинског одбора изабрали су за новог председника ОО СРС Параћин Зорана Стојановића. На изборној листи се налазило четири предложена кандидата, а Зоран Стојановић је изабран већином гласова.

Мандат новог председника траје четири године.

Зоран Стојановић је рођен 09. 12. 1954. године у Лешју.
Од 1957. године живи у Параћину.
Средњу техничку школу - Машински смер је завршио у Деспотовцу. Машинство је студирао у Крагујевцу и Београду.
Ради у Српској фабрици стакла у Параћину као технолог производње.
Ожењен је и отац је два сина.
Потпредседник Општинског одбора СРС Параћин био је од 1996. године.

ПРЕПОРОД ПРИВРЕДЕ ПРИМАРНИ МОТИВ РАДИКАЛА

Радикали Параћина су спремни да преузму одговорност за лепшу будућност свог града
и да својим деловањем једну посрнулу привреду поставе на здраве основе
и тиме оправдају поверење преко тринаест хиљада својих гласача

Дугорочним концептом развоја Општине Параћин Српски радикали предвидели су бруто производ у износу од преко пола милијарде немачких марака за период од годину дана. Овако смела претпоставка базира се на постојећим ресурсима у области индустријске и пољопривредне производње.

Одувек је Параћин био град са изузетно високом стопом индустријске и пољопривредне производње. Ти ресурси су и дан данас сачувани, међутим, што лошом политиком актуелног општинског руководства, што неспособношћу руководећег кадра, индустријска производња сведена је на минимум и омогућава пуно преживљавање и животарење градске индустрије.

Несхватљиво је да гиганти српске привреде као што су Српска Фабрика Стакла, Фабрика цемента *Нови Поповац* или Индустрија текстила не функционишу или пак раде са минималним искоришћењем капацитета.

Много је разлога за њихово пострање и нека о томе свој суд дају надлежни државни органи, било судски или финансијски. Српским радикалима Параћина је много важније да постоје сви предуслови да се врати стари сјај параћинске привреде.

Основни предуслови који би били темељ будућег развоја наше општине су њени природни ресурси и ревитализација посрнулих предузећа из Параћина.

Тај обимни посао може се провести једино применом основних начела програма Српске радикалне странке, а то су: либерални концепт привреде, својинска трансформација и технолошко-техничка и производна трансформација привреде.

Суштина је да смело треба

кренути у процес својинске трансформације како би се јасно одредио власник капитала. Сигурно је да ће Влада Србије донети праве модалитете и позитивне законске прописе у овој области, али је такође важно извршити квалитетну припрему како би се спровела потпуна приватизација. Праве власнике капитала треба привући да улажу у параћинску привреду, а самим тим да покрену индустријску производњу. Такође изузетно је важно да и запослени учествују у том процесу јер би то довело до веће заинтересованости и квалитетнијег и продуктивнијег рада.

Приватни капитал био страни или домаћи тражи извесне гаранције и могућност стицања профита, а главна ставка ту је либерални концепт привреде који омогућава несметано убирање и располагање профитом.

Шта Параћин добија потпуном приватизацијом?

Пре свега здрава новчана средства, неоптерећена каматама, која би служила за покретање индустријске производње. Преко државе од тих средстава извршило би се плаћање дугова које држава има према својим грађанима, а у Параћину је њихов број изузетно висок.

Затим ту је и армија деоничара, запослених у предузећима који би власничком трансформацијом битно поправили свој економски статус. Не постоји држава која је богата, а да је појединац сиромашан.

Други сегмент је технолошко-техничка и производна трансформација. У основу она проистиче из потпуне приватизације јер подразумева већу производњу, потпуну ликвидност, модернизацију, реконструкцију и проширење постојећих капацитета. Потпуно окретање

тржишном механизму (квалитету производа и његовој цени) доводи до нужности промена у унутрашњој организацији, до побољшања рада унутрашњих служби, до увођења правог менаџмента у фирме.

Тржишна утакмица је изузетно тешка и у њој нема места за боље и негодне, за оне који су путем својих веза добијали кредите и увлачили своје фирме у још веће дугове, а зарад социјалног и личног благостања. Она тражи спремне, способне и надасве стручне и вредне људе који ћесвојим знањем победити у тој утакмици. Параћину није потребан протекционизам и непотизам, корупција и криминал. Граду је потребан развој за добробит његових житеља, а то је једини мотив параћинских радикала и једини смисао њиховог деловања.

Омогућити најспособнијима да управљају фабрикама, без уплитања политике и општинске власти, са циљем да највећу корист имају грађани општине Параћин. Циљ радикала Параћина је град где сваки житељ може пронаћи себе и своју егзистенцију, а сви предуслови су ту: и капацитети и привреда која није увозно оријентисана и стручна радна снага.

Сигурно је да ће влада Србије у којој скоро половину чине радикали на челу са др Војиславом Шешељем покренути точак развоја напред, а на нама је пак да спроведемо све смернице извршне власти.

Радикали Параћина су спремни да преузму одговорност за лепшу будућност свог града и да својим деловањем једну посрнулу привреду поставе на здраве основе и тиме оправдају поверење од преко тринаест хиљада својих гласача.

Зоран Јовановић

О ШКОЛСТВУ У СРБИЈИ

Проблеми данашње школе су материјални, образовни, морални

Како је читаво наше друштво у страховитој кризи, то је и његово најосетљивије и најбољње место управо школа, а школу чине управо наша деца. Проблеми данашње школе су материјални, морални, образовни.

Материјални су многобројни. Почев од чињенице да нам деца у школи долазе неухрањена, слабо одевена, без минималне здравствене и социјалне заштите, па преко крајње лошег и непоузданог превоза, све до незамисливог и бедног стања школских зграда, у којима често нема грејања, воде, елементарних хигијенских услова, па све до најпростијих потреба за столицама, клупама, училима, да о радним организацијама у којима обављају праксу, а које имају машине из прошлог века и које ништа не производе да не и говоримо.

Сувише би било да у овој прилици говоримо и о бедним примањима, али зар нашу децу могу да васпитавају учитељи чија се примања издикују на телевизији као на вашару, чија се, рецимо, исплата тоглог obroка преводи код ученика на ону: еј, учитељи добили по кифлу! и по децу и по учитеље и по школе најбитније је то што овакве подсмехе изговарају

деца новокомпонованих газда - мафијаша.

Морални проблеми школе произилазе из претходних.

Школска омладина је заслепљена блиставим аутомобилима својих богатијих другова, њиховим бахатим понашањем, које произилази из моћи њихових родитеља, који све чешће своју моћ демонстрирају на школи, штитећи своју накарадно васпитану децу. Друго, богаћење преко ноћи и не чињење ничега да се томе стане на пут помућује разум наше деце, која све више увиђају да ће после школовања, макар били и и одлични ђаци, бити само бројке на бироу рада, да ће морати са дипломама у џепу да шверцују, да раде код приватника дерикожа, за недостојну плату, непријављени, да ће девојке доживљавати највећа понижења, да ће коначно и са факултетским дипломама бити нико и ништа, као што су то њихова старија браћа, родитељи и професори. Морални проблем се огледа и у томе да узор учења, знања полета, узор рада и привређивања више ништа не значи нашој деци. Њима се данас свесно, плански и разорно намећу узорни богаћења без рада, кршења закона, криминалом. А што је

најжалосније, наше друштво као да не чини ништа против тога већ преко јавних медија на жалост без икакве мере, без укуса и морала бомбардује и трује нашу омладину шареним сликама кич-звезда, сумњивих бизнисмена и доколичења најцрње врсте.

И на крају нешто о образовним-едукативним проблемима школе. Шта да се каже о данашњем образовању, када наша деца у школи проводе своје најлепше године стрпани по четрдесетак у једној голој учионици. Замире радовање (а камоли жеђ за едукацијом) када на безвољним лицима својих другова не виде осмех већ тугу, коју доносе од куће, проносе кроз читаво школовање и са незнањем ступају у живот без радног места, без изгледа да једноставно преживе. Туга је видети децу од 12, 15 и 17 година која се не смеју, којима се криза и несрећа друштва сваљује на нејака плећа и убијају сваку наду.

Заиста, о образовању под оваквим теретом се не може говорити. Наша деца у школи преживљавају своју младост...

Јелица Ивановић

Косово - непремостив бедем надирућем исламу као и пре шест векова

СРБИЈИ ЈЕ ПОТРЕБНО ЈЕДИНСТВО

Србији је потребна снага да одбрани своје срце, Србији је потребна вера у победу, без свађа и подела у народу сачуваћемо Косово од сепаратиста и запада.

Косово је у време косовске битке било центар српске духовности. Готово сво становништво је било српско и као такво било је прва брана која је требало да се сруши да би се нагризла српска држава и тиме отвори пут исламу ка Европи.

После косовске битке настаје затишје на историјској сцени јер је моћна Отоманска империја прикупила снагу после великих потреса и

губитка султана мурата и значајнијег дела војске у Косовској бици 1389. године. Међутим, у каснијем периоду, а нарочито за владавине Бранковића, Косово, а потом и цела Србија падају коначно под турску власт (падом Смедерева 1459. године). Од тада настају тешки тренуци за српски народ и Српску Цркву. Срби су стављени, као хришћани, ван закона. Као раја нису имали никаква права, а чести харачи, данак у крви (јаничарство), присилно расељавање

становништва, још више су додатно отежали живот српском становништву. Српска Црква је скоро читавих сто година била парализана терором османлија и исламских власти. Сурово су се обрачунавали са монасима и свештеницима, звона се више Србијом нису чула, а свака просветитељска делатност била би у корену сасечена.

Косово је било прво на удару нових валова исламске културе. Уз то, појавила се још једна опасност за

српски народ, а то је све агресивније и безобзирније, тек исламизирано, албанско становништво. Оно немилице, уз допуштање турских власти, врши упаде на косовску српску земљу и чини зулуме. Најпре су почели зулумима око пашњака, крађом стоке да би касније почеле и пљачке, убиства, скрнављење цркви и манастира.

Сетимо се песме прослављеног српског писца Милана Ракића "Симонида", која у једној строфи почиње следећим стихом: "Ископаше ти очи лепа слико...", где се на потресан начин описује скрнављење манастирске фреске којој је "Арбанасножом избо очи...". Само да поменем да је Милан Ракић пре првог балканског рата обављао дужност српског конзула у Приштини и да је прикупљао драгоцене сведочанства која говоре о јаком терору од стране Арнаути и Тураканад Србима.

На Косову се, упорношћу и храброшћу српских црквених великодостојника, 1557. године, обновила и поново заживела Српска Црква, када је званично обновљена Пећка патријаршија, тако да се колико толико привидно олакшао живот раје. Али нова опасност прети српској нацији.

Скоро цело албанско становништво је прешло на ислам и тада су на ред дошли Срби. На Косову је тај број Срба провераца био веома мали. Највише их је било у околини Драгаша, на планини Шари, такозвано место Гора, а који су познати као Горанци. Изузев њих остали српски живаљ на Косову је остао одан Православљу. Из тог разлога Турци настоје да уз помоћ Арнаута још од 16. и 17. века промене демографску структуру, управо дозвољавањем злостављања српског народа.

Друго велико и значајније осипање српског становништва са Косова настаје у доба Бечког рата, вођеног од 1681. - 1693. године између Хабзбуршке монархије и Турске. Срби су се, по упаду Аустрије на територију тадашње турске царевине одмах прикључили аустријској војсци и активно учествовали у борбама против Турака. Међутим, после почетних успеха и протеривања Турака, настају сукоби између Аустрије и других земаља из средње Европе и аустријска војска се повлачи, остављајући голоруке српске устанике на милост и немилост турској војсци која је знала

у оваквим приликама да буде страховито осветнички расположена. У таквој ситуацији када се морало брзо делати, Патријарх Арсеније 3. Чарнојевић покреће српски народ са Косова и води их према северу, у тадашњу јужну Угарску, односно данашњу Војводину. Скоро 30% становништва са Косова полази са Чарнојевићем у нади да ће тамо негде у Аустрији наћи спас од турске сабље. Уз пут се чарнојевићевој сеобеној колони придружују и други Срби из Моравске долине, не смејући да чекају турске јаничаре. Све реликвије, књиге, списе, заставе, барјаке Срби суносили са собом.

Косово је полупусто.

И тада настаје турски терор. Убијање, клање, силовање, паљење, набијање на колац... Колико је само плача илелека српске деце, српске нејачи запарало тужно српско небо? Колико је суза пошкропило већ црвену српску земљу од крви њихових очева и браће? А онда на та згаришта, као лешинари, спуштају се преко Проклетија Арнаути, запоседајући имовину оних који су отишли са Чарнојевићем, или оних који су побијени на кућном прагу.

Такав терор се наставља све до првог балканског рата, када се Косово поново враћа у загрљај мајци Србији. Али само неколико година касније Арнаути опет показују право лице. Приликом проласка српске војске, у зиму 1915. године, кроз Албанију, према Валони, мучки су убијали изнемогле српске војнике, свлачили са њих униформе, изврттали им цеповете, уцењивали их за десетак зрна кукуруза. После првог светског рата бележи се активност Сретена Вукосављевића, функционера у краљевској влади Краљевине СХС, на поправци националне структуре српског живља на Косову, и то насељавањем Срба из, ратом опустошених, српских крајина, чију су имовину уништили Аустроугари и босански олош за време првог светског рата. Међутим, ово племенито дело се прекида 1941. године, када поново настају тешки дани за српски народ уопште, па самим тим и за Србе на Косову. Фашистичка Италија после априлског слома 1941. године Косово и Метохију са деловима Црне Горе и Македоније прикључују новоствореној "Великој Албанији".

Одмах затим почиње један од

најцрњих терора на Косову од стране Баллиста, потпомогнутим Немцима и Италијанима. Срби се немилеце убијају и пљачкају, а упоредо са тим доводе се нове арбанашке породице из матичне Албаније. Српски народ је у паници, исељава се, бежи од помахниталих зликоваца. Тадашња недићева влада у окупираној Србији покушава, са оно мало моћи што има, да спаси избегли народ са Косова, као и из западних српских земаља.

Са завршетком рата 1945. године очекивао се повратак 150.000 Срба на своја косовска огњишта, а онда, један неразумни гест, једно нечувено, срамно дело, распопа Владе Зечевића, тадашњег министра унутрашњих послова у првој титовој влади послератне Југославије, доношење закона о "привременој" забрани повратка Срба на своја огњишта, на Косово и Метохију. Тако се проценат Срба своди на свега 30% после другог светског рата.

Нажалост, у последњих 40 година (до 1989.) ништа се у суштини није променило. Срби су се, уз честа насиља Шиптара, свакодневно исељавали у северније делове Србије, продајући присилно своју имовину лицима која су се илегално насељавала на Косово из Албаније и тиме узурпирани право Србима да живе на својим огњиштима. Променом Устава, 1989. године, Србија је поново стекла легитимитет да управља и одлучује када је Космет у питању. Нажалост, данас тамо живи једва 10% српског становништва, које ових дана трпи поново терор истих оних зликоваца као и пре неколико векова, којима је циљ независно Косово, а затим велика Албанија.

Србији је потребно јединство!

Србији је потребна снага да одбрани своје срце, своје Косово. Србији је потребна вера у победу. Без свађа и подела у народу сачуваћемо Косово од сепаратиста и запада, који за нашу земљу увек има друге аршине, а када се поведе дискусија за једно њихово село или њихово острвце у океану, где ни десет оваца не могу да се напасу, у стању су да бацају атомске бомбе да би штитили суверенитет, а када је српска земља у питању, онда је дозвољено све.

Уздајмо се у Бога и у народ. Косово је Србија. Србија је Косово.

Радиша Илић

ИНВЕСТИЦИОНОМ ПОЛИТИКОМ ОДРЕДИТИ ПРИОРИТЕТЕ У ПОЉОПРИВРЕДИ

Неопходно је доследном политиком и оштрим казним мерама, као и применом одредаба о наплати стоструке вредности земљишта при примени намене, сачувати постојеће пољопривредно земљиште

Прво и основно питање, које је потребно уредити или на одговарајући начин подстицати је питање земљишта.

Недоследном политиком или неспровођењем постојећих мера, пољопривредно земљиште у Србији је смањено до драматичних размера. Стихијском урбанизацијом и наглим развојем градова, многа плодна земљишта, постала су грађевинска. Из тих разлога неопходно је доследном политиком и оштрим казним мерама, као и применом одредаба о наплати стоструке вредности тог земљишта при примени намене, сачувати постојеће пољопривредно земљиште.

Са друге стране, сличним мерама требало би подстицати обогаћивање пољопривредног земљишта, односно, његово проширивање на слатине, ритове, утрине, јаловишта и запуштене ледине.

И једно и друго могуће је постићи путем пореских олакшица и ослобађањем од плаћања пореза на освојено земљиште, односно стриктном применом правила о заштити пољопривредног земљишта.

Други проблем који је у последње време изузетно присутан је нестабилност у мерама за подстицање пољопривредне производње. Касни се са утврђивањем заштитних цена, регреса и премија или се касни са плаћањем обавеза пољоприв-

редницима, што доводи до лутања и честих промена делатности у оквиру пољопривредне производње и недовољне искоришћености и амортизације већ освојене производње. Примера ради, започне се са гајењем стоке, па се пређе на воћарство, а заврши се баштованством.

Да би се отклонили ти проблеми потребно је имати јасну инвестициону политику. То значи, реаговање унапред, односно инвестиционом политиком је потребно одредити приоритете у пољопривреди. Средства која се сада у ту сврху одвајају су недовољна и без јасних критеријума шта је то интерес друштва.

Посебан проблем је питање радне снаге у пољопривреди. Број сеоских домаћинстава је драстично смањен, као и број младих на селу. Из тих разлога неопходно је питање радне снаге и задржавање становништва на селу, што пре решити и то третирањем радне снаге на исти начин као што се третира производачка радна снага у привреди. Посебним мерама који се тичу развоја мале привреде и урбанизацијом утицати на повећање броја становника у селима.

Неискоришћене могућности налазе се, пре свега, у оснивању малих фарми и производње која би могла да се назове породичном. Примера ради, образовање стакленика, производња кока носилца, јаја и пилећег меса, може се организовати уз

релативно мала улагања, а може да допринесе и запошљавању у више грана привреде. Такође, дугорочније опредељење могло би да буде и стварање базе за развој сточарства, изградњом силоса и малих фабрика за производњу сточне хране. Без таквог приступа нема развоја сточарства и укључивања у сада врло актуелне светске токове продаје меса.

Осим тога, једна од могућности која је за сада неискоришћена је подстицање производње у брдско планинским подручјима и преорјентација на производњу здраве хране.

Ово су само нека од питања, без идеолошког приступа, која акценат пре свега стављају на основе у пољопривредној производњи као и на питање приоритета, односно примену приступа у инвестиционој политици у пољопривреди.

Разна искуства, узимајући у обзир и искуства Европске уније, па и Кине, и прилагођавање тих искустава на наше услове, уз строго одређене паритете и приоритете, допринела би издизању пољопривреде на ниво профитабилне индустријске производње и обезбедила производњу хране којом би се омогућило задовољавање потреба, како на унутрашњем тако и на плану извоза.

Мирјана Томић

Остајемо онакви каквим сте нас већ упознали. Не дамо се поткупити, уценити или уплашити.

Политиком се не бавимо ради личне, групне или материјалне користи.

Политиком се бавимо ради славе и части!

Да би се за педесет или стотину година писало и причало како смо били поштени, способни и одани свом народу и успешни у превладавању економске кризе и елиминисању социјалне беде.

**ПОБЕДИЋЕМО БОЖЈОМ ВОЂОМ И ПОВЕРЕЊЕМ СРПСКОГ НАРОДА
ПОБЕДИЋЕМО УПОРНОШЋУ, СТРПЉЕЊЕМ И ЗНАЊЕМ**

ОБНОВА ПАТРИОТСКЕ МИСЛИ

Тек што се младо хришћанство ослободило свог великог непријатеља - многобоштва и почело да се у миру развија појавише се многе јереси и расколи. У то време, које је тражило храбре и одлучне браниоце православаља, појавише се и три учена и знаменита човека: Василије Велики, Григорије Низијанзин Богослов и Јован Златоусти, Васељенски Патријарси. Својим делом и речју, ова тројица, који су били савременици, остали су истрајни поборници за чистоћу Христове науке.

Но настаде велика расправа у Цариграду око тога које међу том тројицом светитеља најважнији и највећи. Сваки светац имао је своје присталице, те се поделише на три табора: Василијевце, Григоријанце и Јовановце.

Напослетку, Јовану епископу града евхаитског, јавише се у сну сва три светитеља и рекоше да ни један од њих није већи, а други мањи, већ да су равни и једнаки. Као што су сва тројица на истом послу радили требали би им и један празник одредити и заједно их прослављати. Тако се установи празник Три Јерарха, који данас празнује Српска радикална странка.

Управо у овој причи се и налази одговор за решење српског проблема и несреће, која нас је задесила, одговор, који својим програмом и радом нуди Српска радикална странка и др Војислав Шешељ, залажући се већ дуже време за формирање владе народног јединства и за уједињење Српства око акутних питања одбране националних интереса, обнове патриотске мисли као бране даљег расула српске државе и спречавања даље ерозије морала и свеукупног пропадања, јер дошли смо до момента ломљења кичме српског државотворног идентитета, до велике затрованости националног, духовног и политичког бића вирусима брутално наметнутог комунизма и антихришћанског и антисрпског мондијализма (новог светског поретка, нуђењем лажне слободе звучног имена, упаковане у лепа одела западњачког начина живота).

Последњи је час да се Срби освесте и да схвате да једино сами себи могу помоћи, својим јединством најпре, последњи је час да се престане са поделама (страначким, регионалним...), да се престане са уличним обрачунима, да се престане са којекваким сновима о одласку у Европу, у којој ће нам бити боље него на сопственом духовном тлу, преласку са истока на запад за силне шарене лаже које нам се тамо нуде. Спас Срба није у преласку на запад, јер се тиме глобална политика великих западних сила према Србији и Србима неће променити.

Они лидери са српске политичке сцене који су до недавно наступали са политиком удварања и клањања западним силама и кре-

аторима новог светског поретка, чинили су то зато што нису имали са чиме да изађу пред српски народ, нити су, сасвим је сигурно, имали решења за Србију. У улози слугу међународне светске заједнице они су налазили само начине за решење личних интереса. На сву срећу таквих је данас све мање, мада их још увек има, али упркос њиховој активности српски народим више не верује.

Срби не могу данас да воде страначку борбу, већ само борбу народних интереса заступљену кроз стварно народно вођство. Време је да они који су достојни огромне историјске одговорности преузму кормило српског брода и изведу га на прави пут, пут одбране и очувања српских вредности, нације, традиције и културе, а управо такви су српски радикали на челу са др Војиславом Шешељом. Ситуација у којој се Србија налази, ситуација на Косову и Метохији, мешетарење и мешање великих западних сила у унутрашње ствари Србије у потпуности оправдавају формирање Владе народног јединства, коју значајним делом чине чланови најужег руководства Српске радикалне странке.

Ово је изузетно тешко време, у коме нема места лакоумности, себичности, слабости и недостатку духа и воље. Ово је време за најумније, време за политички и економски способне Србе, који су спремни да служе српском народу и народним интересима.

Срби, народ са великом историјском, националном, духовном и културном традицијом, су на мети антиправославног пројекта новог светског поретка (названог тако 1990. године у једној изјави, тадашњег председника Америке Џорџа Буша).

Постоји исувише доказа из прошлости као и из садашњости да се никакво добро не може очекивати од запада. Наклоност западних сила са собом носи наметање стране воље, противне демократским принципима, ма колико год исти тај запад желео да поседује монопол на демократију или да, можда, буде једини тумач демократије у савременом свету.

Нови светски поредак, чији је одраз и такозвана Међународна светска заједница жели само Србе да убеди да ће нам у будућности бити боље ако се растуримо у више засебних држава, да Срби буду мањина у Хрватској, да Република Српска буде у саставу вештачки створене муслиманске државе, да Срби живе у аутономној Војводини, у аутономном Санџаку, у отцепљеној републици Косову, у засебној држави Црној Гори, дакле Срби у више држава (државица?!), и у свакој у мањини, док ће Европа, притом, брисати границе, уводити заједничку монетарну јединицу... Ту логике нема! Само лакоумислени, неискусни и наивни или без одлучности могу подлећи тако нечем. Срби су се на сву срећу освестили и схватили да сами могу остварити све оно што су вољни.

У времену у коме смо скоро остали без права на сопствени избор уједињење око националног интереса постало је наша стварност. Доказали смо то на управо одржаном референдуму и доказаћемо то и у будуће новим потезима новоформиране Владе народног јединства која ће заступати интересе српског народа.

Горан Павловић

СВЕТА ТРИ ЈЕРАРХА СЛАВА СРПСКИХ РАДИКАЛА

Српска радикална странка је темељ и потпора духовном препороду и повратку традиционалним вредностима српског народа

У Клубу Општинског одбора Српске радикалне странке у Параћину 12. фебруара, чланови и симпатизери прославили су славу Српске радикалне странке Света

Три Јерарха. Домаћин славе био је најстарији члан Општинског одбора, Бранко Милић. Свечани обред чинили су свештеници цркве Свете Тројице у Параћину.

ЧЕТРИ АКЦИЈЕ ДОБРОВОЉНОГ ДАВАЊА КРВИ ЗА МАЂЕ ОД ГОДИНУ ДАНА

ДОБРОВОЉНО ДАВАЊЕ КРВИ

Хумане акције Српских радикала већ постају традиција Општинског одбора Српске радикалне странке у Параћину.

Параћински радикали не заборављају на једну од својих основних улуга, борбу за бољу, хуманију и здравију Србију и Параћин у таквој Србији, и служењу српском народу, што су кроз историју увек и чинили. Тако је 27. фебруара Општински одбор Српске радикалне странке организовао четврту по реду акцију добровољног давања крви у центру за трансфузију крви у Параћину.

У Општинском одбору Српске радикалне странке - Параћин, ради бољег и конструктивнијег рада, образовани су Савети за правна питања, привредну и друштвену делатност и информисање. Чине их следећи чланови:

САВЕТ ЗА ПРИВРЕДУ И ДРУШТВЕНУ ДЕЛАТНОСТ:

председник - Мирослав Димитријевић

чланови - Зоран Јовановић

Раде Стојановић

Драган Јеремић

Весна Митровић

САВЕТ ЗА ПРАВНА ПИТАЊА:

председник - Мирослав Михајловић

чланови - Јелица Ивановић

Миодраг Трумпић

Света Вељковић

САВЕТ ЗА ИНФОРМИСАЊЕ:

председник - Горан Павловић

чланови - Радиша Илић

Зоран Ромић

Небојша Алексовски

Клуб Општинског Одбора СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ налази се у улици Војводе Мишића, број 62, и ради: радним данима од 09.00 до 14.00 и од 18.00 до 22.00, а суботом од 09.00 до 16.00. Све ближе информације о активностима ОО СРС Параћин могу се добити и на телефон (035) 56 33 11.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

ОПШТИНСКИ ОДБОР ПАРАЋИН

ПРИСТУПНИЦА

Име и презиме .....

Датум рођења ..... 19..... године.

Место рођења .....

Занимање .....

Адреса становања .....

Општина .....

Општински Одбор ПАРАЋИН

Телефон .....

Датум приступа ..... 1997. године.

Упознат сам са Статутом СРС и добровољно приступам у чланство СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Потпис: .....

Ову приступницу лично предати у Клубу Општинског Одбора СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
Параћин: ул. Војводе Мишића 62; тел.: (035) 56 33 11

ОПШТИНСКИ ОДБОР СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ПАРАЋИН

Планирамо да у следећем броју "ВЕЛИКЕ СРБИЈЕ" специјално издање Општинског одбора Параћин представимо кандидате Српске Радикалне Странке за одборнике Скупштине Општине Параћин.